

LEDER

DAGSAVISEN

SJEFREDAKTØR/ADM.DIREKTØR:
EIRIK HOFF LYSHOLMOSLO-REDAKTØR: BENTE ROGNAN GRAVKLEV
POLITISK REDAKTØR: LARS WEST JOHNSEN*Dagsavisen er en fri og uavhengig avis, med utgangspunkt i arbeiderbevegelsens verdier.
Avisen redigeres etter Vær Varsom-plakaten og Redaktørplakaten.*

Alvorlig for Hauglie

Aftenposten avdekket tirsdag at regjeringen allerede i 2017 visste at nordmenn i utlandet hadde krav på trygdeytelser. Regjeringsadvokaten og to departementer ble da orientert om en dom i EU-domstolen som slo fast at Norge ikke kan stille krav om at nordmenn må oppholde seg i Norge for å få sykepengen eller arbeidsavklaringspenger.

Bakgrunnen er at Norge i 2015 engasjerte seg i en sak mellom Storbritannia og en engelsk kvinne som hadde mistet sine trygdeytelser da hun flyttet til Spania. Sammen med den britiske staten tapte Norge saken i EU-domstolen. Dommen slo fast at det er lov å ta med trygdeytelser til et annet EU-land. Denne EU-dommen fikk Nav til å konkludere med at Norge har tolket regelverket feil.

Det er Stortingets plikt å si kraftig fra hvis statsråden ikke har gjort jobben sin.

Arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie (H) opplyste ikke om EU-dommen og regjeringens rolle i rettssaken da hun redegjorde for Stortinget 5. november. Professor ved institutt for offentlig rett ved Universitetet i Oslo, Christoffer Conrad Eriksen, sier til Aftenposten at statsråden skulle ha informert Stortinget om en rettssak som har betydning for tolkningen av EUs trygdeforordning. Statsråden burde ha opplyst Stortinget om at den norske regjeringen hadde engasjert seg i EU-domstolens behandling av saken med den britiske kvinnen.

Stortinget har krav på å bli opplyst om alle relevante sider ved saker det har til behandling. Kontroll- og konstitusjonskomiteen må nå sende nye brev med flere spørsmål til statsråden om Nav-skandalen. Feilaktig informasjon til Stortinget om hvordan trygdeforordningen skal forstås og praktiseres, kombinert med mangel på reaksjon da Nav-skandalens omfang til slutt gikk opp for henne, har allerede plassert statsråd Anniken Hauglie i faresonen for å bli møtt med mistillit. Hvis Hauglie også etter Stortingets mening har brutt informasjonsplikten fordi hun ikke opplyste om EU-dommen, må det utløse et mistillitsforslag. Det er Stortingets plikt å si kraftig fra hvis statsråden ikke har gjort jobben sin.

Å stryke medhårs

TV2-programmet «Vårt Lille Land» har nå tydelig erstattet «Skavlan» som de skandalerammedes favoritt-plattform for å snakke ut. Tidligere fikk de i det minste kritiske spørsmål fra Robbie Williams eller Sophie Elise.

Nå slipper de unna med Gerhard Hølskog.

Alle skal med

Hver gang Ap åpner døra til First House, blir det tydelig at den politiske interessekampen ikke er viktig for våre toppolitikere.

**JO MOEN
BREDEVEIEN**

Kommentator

KOMMENTAR

Twitter: @dagsavisen

Så har det altså skjedd igjen. Enda en gang rekrutterer Arbeiderpartiet fra den såkalte rådgivingsbransjen. Denne gangen er det Hadia Tajik som gjør sitt beste for å skade partiets troverdighet ved å hente sin nye rådgiver fra First House. Og som, liksom for å understreke at politikk på profesjonelt nivå betyr noe ganske annet enn her nede i folkedypet, sender sin avgående rådgiver til NHO, Aps historiske motpart.

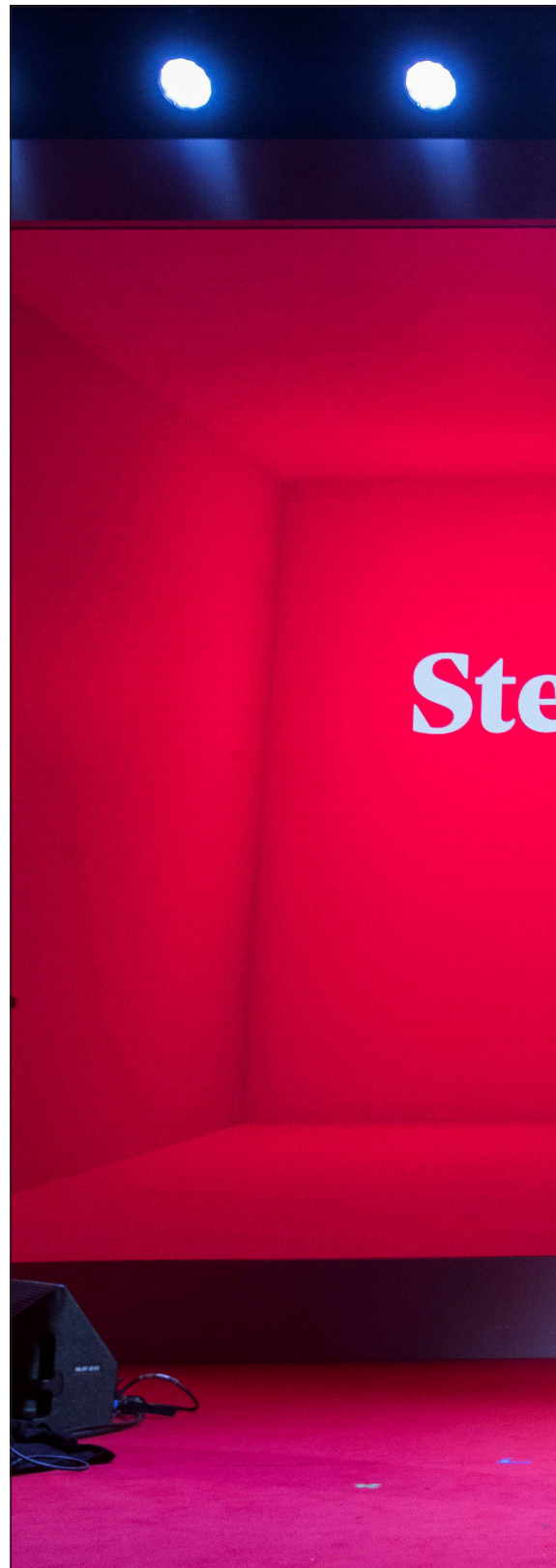
Det er ikke første gang. Bjarne Håkon Hanssens ferd fra Ap til rådgivning er velkjent. Det er Sindre Beyer, som gikk fra Statsministerens kontor til Tryk Råd. Roger Ingebrigtsen, Jan-Erik Larsen, Kjetil Lindseth. Det blir heller ikke siste gang. Et tydeligere signal på at vi har utviklet en egen politisk klasse, løstrevet fra resten av samfunnet, er det vanskelig å finne.

Nei da, de to rådgiverne til Tajik, den avgående og den tiltredende, gjør ikke noe ulovlig. Begge er helt sikkert dyktige folk. Og Hadia Tajik har helt sikkert et brennende ønske om å vinne politiske seirer for sitt parti. Men det siste er vanskelig når man verken skjønner sin egen tid eller sitt eget parti.

Politikk er interessekamp. Kapitalinteresser mot arbeiderklasse, oljeindustri mot klimabevegelse. Utfallet av denne interessekampen betyr faktisk noe for «velgerne», altså for alle oss som bor i dette landet. Arbeiderbevegelsen, som Tajik og de to bevegelige rådgiverne hennes representerer, har kjempet, tidvis desperat og med ulovlige middel, for sitt ståsted. Slik har de bygd landet.

Livet til vanlige folk blir bedre eller dårligere avhengig av stillingen i denne interessekampen. De mest velstående får enda mer å rutte med når dagens borgerlige regjering kutter skatten, mens de som skuffes over fra AAP til uføretrygd får vanskeligere liv. Folk flest behøver politikk.

Men ledelsen i bevegelsen, spydspissen i interessekampen, trenger den ikke. Dette sjiktet av toppolitikere, deres rådgivere og folk i tilstøtende bransjer som rådgiving (og ja: mediene), består av folk med samme verdenssyn, nokså lik utdanning og ganske like leiligheter eller hus, og de (vi) møtes for

Det kom en rådgiver fra First House, og det gikk en

ofte på de samme festene. Disse folkene er mer «anywheres» enn de liker å erkjenne, høyt utdannende mennesker som ikke knytter identiteten sin til stedet de kommer fra eller tilfeldigvis bor på. De kunne bodd i en hvilken som helst hovedstad og gjort omtrent det de gjør i dag. De har ikke nok penger til å være hevet over politikken, men behøver den mindre enn den stedbundne bonden, som ikke kan ta med seg jorda si og flytte når bygda tømmes. Mindre enn industriarbeideren som må omstille seg eller flytte når hjørnestensbedriften stenges.

Når en Ap-rådgiver kommer rett fra en jobb der hun har solgt sine råd til den som betaler mest, blir dette så tydelig. First House selger tjenester til rike mennesker, til særinteresser som bruker sine økonomiske muskler til å kjøpe seg bedre argumenter og snarveier til maktas øre. Disse kapitalsterke særinteressene tilhører sjelden venstresiden.

– over til First House

rådgiver til NHO. Slik bidrar Hadia Tajik til å undergrave sitt eget parti, skriver vår kommentator.

Foto: Terje Pedersen/NTB scanpix

Det undergraver arbeiderbevegelsen – og tilliten til den – når politikere og deres rådgivere så enkelt bytter side, fra å kjempe for arbeiderbevegelsens idealer til å selge seg til kapitalmakta. Mener de ikke det de sier når de snakker i store ord om arbeiderbevegelsens verdier? Er det bare de ordene som er nødvendige her og nå for å bygge en personlig karriere? Eller er de så hevet over folk flest, over interessekampen, at de ikke ser forskjell på høyre og venstre, på å representere en folkebevegelse og å selge råd til den som kan betale mest?

Og da har vi knapt nevnt Tajiks avgående rådgiver, som gikk hele veien over til NHO. Jo da, vi samarbeider i «den norske modellen». Men dette er ikke samarbeid. Det er å skifte side. Det er lov. Men er det særlig tillitvekkende?

Manifest-leder Magnus Marsdal oppsummerer avstanden mellom folk og sosialdemokratisk elite på Facebook:

«Når store deler av arbeiderklassen har vendt ryggen til sosialdemokratiske maktpartier i stadig flere land, er nettopp disse to egenskapene hos de sosialdemokratiske elitetypene viktige årsaker: At de ikke skjønner forskjell på høyre og venstre, eller at de bare er opp-tatt av sitt eget karrierespill».

En som derimot forstår dette, er Sp-leder Trygve Slagsvold Vedum. Han har stengt døra. «Du er et like bra menneske om du går til PR-bransjen. Men da har du valgt deg bort ifra politikken», sa han til Klassekampen tidligere i år. Han har også sagt at det er uaktuelt for en regjering der Sp sitter å rekrutterer folk fra PR-bransjen. «Jeg vil at Sp skal være en folkelig bevegelse», begrunner han.

Det kan selvsagt handle om at Vedum er mer rakrykket og sterkere i troen enn Aps nåværende ledere, men det kan også skyldes at Vedum har øret på skinn-

gangen. Det undergraver tilliten til våre folkevalgte politikere om de, eller deres rådgivere, skifter mening ut ifra hvem arbeidsgiveren er. Kanskje verre: Det bekrefter folks fordommer mot politikere.

Stortinget burde selvsagt følge Rødts forslag om lobbyregister og karantenetid for dem som vil tjene penger på kompetansen de har fått som folkevalgte – eller som deres nære rådgivere – i demokratiet vårt. At det ikke skjer unnskylder ikke at Ap-ledelsen aktivt bidrar til at svingdøra til de kommersielle påvirkningsagenturene holdes åpen.

Tajik, Støre, Stenseng og dere andre: Lurer dere på hvorfor dere synker som en stein på meningsmålingene? Her er et råd, helt gratis: Folk flest har en ryggmargsrefleks, og den forteller dem at dere ikke er til å stole på. Det er dumt å bidra til å gjøre den refleksen sterkere.

jo.moen.bredeveien@dagsavisen.no

Tusen takk, Olav Thon

DEBATT

BENTE SLAATTEN

Generalsekretær i
Norsk
Revmatikerforbund

Tusen takk for at du tar grep for de over en million menneskene i Norge som sliter med revmatiske sykdommer og muskel- og skjelett-plager. Jeg kan love deg at noen og enhver i Norsk Revmatikerforbund skvatt i sofakroken onsdag kveld da nyhetene om din 1 milliard til forskning på dette feltet dukket opp. Som generalsekretær i Norsk Revmatikerforbund kan jeg love at disse pengene vil få stor betydning for våre medlemmer.

Norsk Revmatikerforbund har en nesten 70-årig historie. Våre medlemmer har gått fra å være svært syke, ofte knyttet til rullestol og i liten grad i stand til å delta i arbeids- og samfunnsliv, til å bli folk med jobb, hobbyer og familie – og med en sykdomsdiagnose ved siden av.

Og denne utviklingen, Olav Thon, har skjedd nettopp på grunn av forskning. Norsk Revmatikerforbund har kjempet fram forskning på medisiner, på effekten av trening og på andre former for behandling. Og forskning har gitt svar. Vi har fått biologiske medisiner som har svært god virkning for mange. Vi vet at det ikke hjelper å holde seg i ro. Fysisk trening har veldig god effekt, og intervalltrening har faktisk aller best effekt. Vi har tilbud om hot-yoga, som det nå forskes på effekten av.

Norsk Revmatikerforbund fikk tidligere i høst utarbeidet REMUS-rapporten, som sier noe om kostnadene ved revmatiske sykdommer og muskel- og skjelettplager. Vi visste at dette er den store folkesykdommen i vår tid. Men tallene som kom overrasket selv oss: Over 1 million rammes, det er den største enkeltårsaken til sykefravær i Norge og det koster samfunnet svimlende 255 milliarder per år. Da sier det seg selv at mer investeringer i riktige helse- og rehabiliteringstiltak vil være lønnsomt, for samfunnet og for den enkelte.

Vi har lenge forsøkt å få politikere til å prioritere muskel- og skjeletthelse. Nå prøver vi igjen. Vi har selvsagt fått med oss at ditt forskningsfond skal være internasjonalt. Derfor utfordrer vi nå regjeringen til å henge seg på og prioritere nasjonal forskning.

Uansett hva regjeringen skulle gjøre, takk igjen Olav Thon. På vegne av våre medlemmer sier vi: noen ganger er det godt å ha en rik onkel.